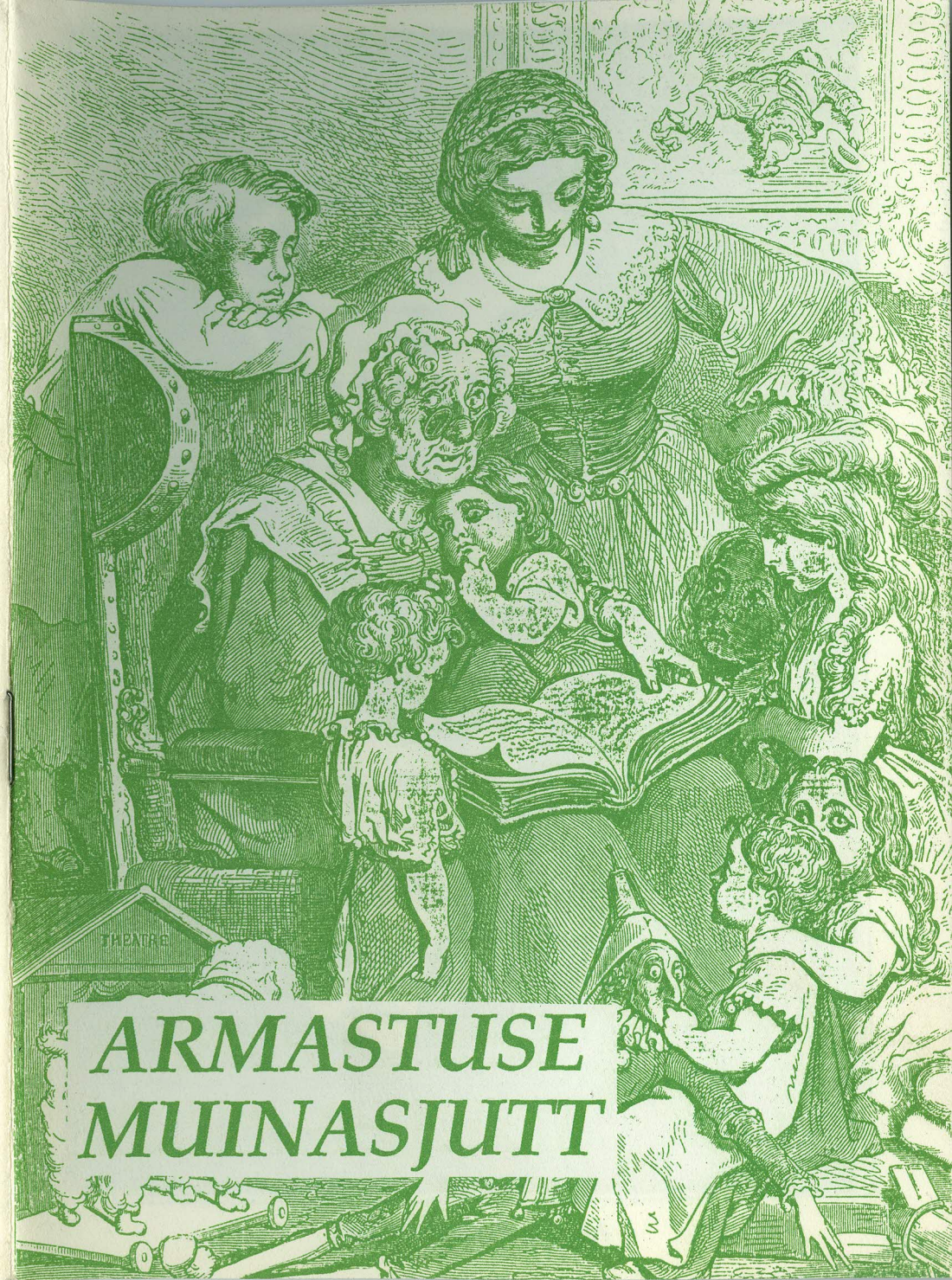
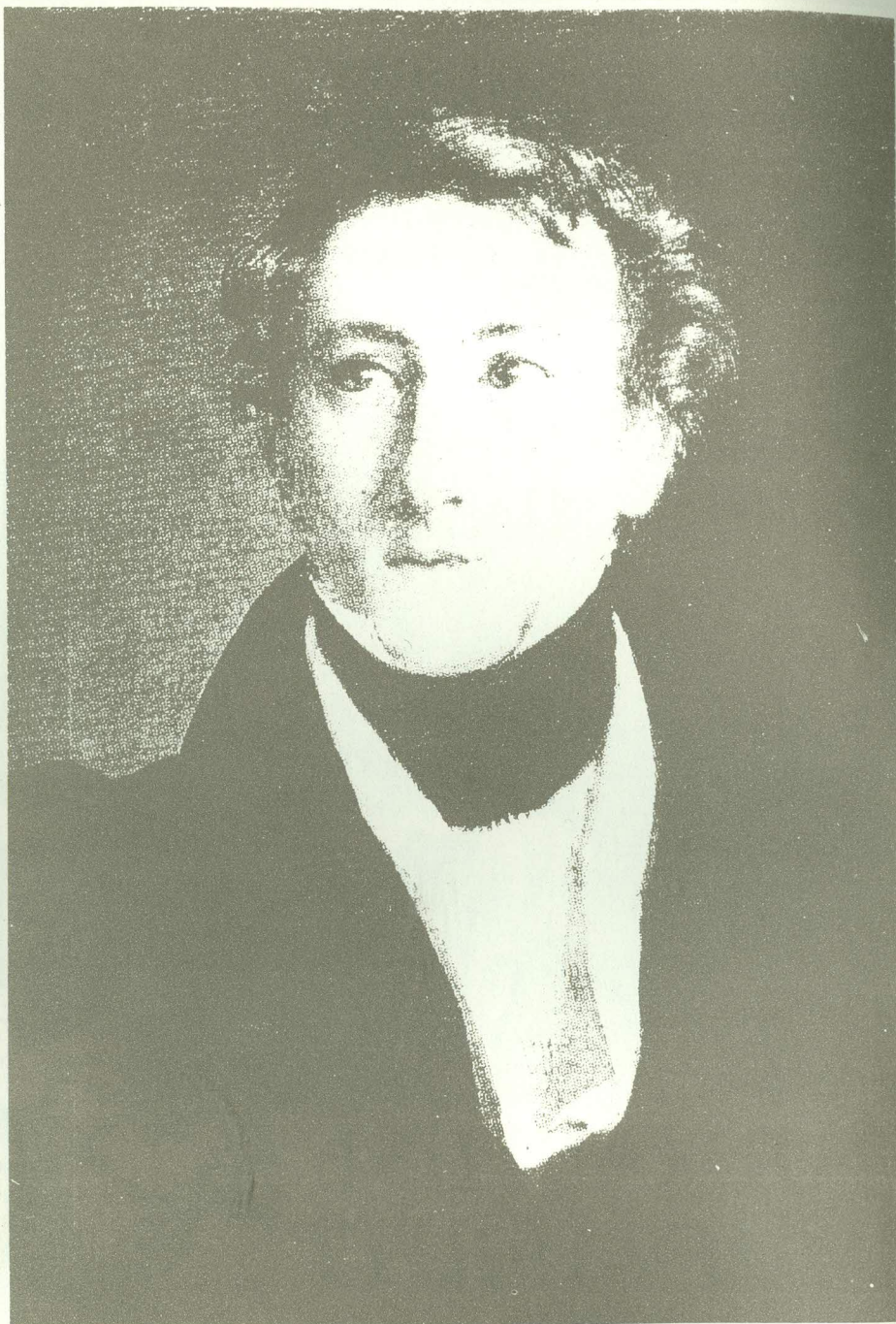

Hans Christian Andersen

ARMASTUSE MUINASJUTT

August Bournonville

ESTONIA TEATER

ARMASTUSE MUINASJUTT

ET EVENTYR I BILLEDER

Ballett kahes vaatuses
Hans Christian Anderseni muinasjutu
"Vankumatu tinasõdur" ainetel

AUGUST BOURNONVILLE'i
originaalkoreograafia järgi
Muusika
WILHELM HOLM

A FAIRYTALE IN PICTURES

After original choreography by AUGUST BOURNONVILLE
Theme from HANS CHRISTIAN ANDERSEN's *The Tin Soldier*
Music by WILHELM HOLM

Esiatendus 12. veebruaril 1993
The premiere February 12, 1993

Rekonstrueerinud, täiendanud ja lavastanud/

Adapted, restored and staged by

KENNET OBERLY (USA)

Muusikaline juht ja dirigent/

Musical director and conductor

NORMAN ILLIS REINTAMM

Dirigent/Conductor

ANDRES HEINAPUU

Kunstnik/Designer

ELDOR RENTER

Repetiitorid/Repetiteurs

TAMARA BUROVA

AIME LEIS

AIGI RÜÜTEL

Kontsertmeistrid/Pianists

REET KIVARI

ELNA-IMBI KODRES

REET KÕIV

Dekoratsioonid maalinud/Decorations painted by

UNO KÄRBIS

JÄRVI KOTKAS

Orkestri kontsertmeister/

Concert master of the orchestra

MATI UFFERT

Etenduses kõlab ILKKA KUUSISTO Vals

Osa orkestratsiooni pärineb MARKUS LEHTINENilt

Etenduse juht/Stage manager

JÜRI KRUUS

Osades/Cast:

Jenny

EVE ANDREJEV

JANIKA SUURMETS

(Tallinna Balletikooli õpilased)

Richard

MARTIN OTS

DANIEL KIRSIPUU

(Tallinna Balletikooli õpilased)

Vanaema-haldjas/Grandmother-Fairy

TATJANA KILGAS

SAIMA KRANIG

Oscar, sõdur/Oscar, soldier

JURI JEKIMOV

MIHHAIL NETŠAJEV

DMITRI HARTŠENKO

Rosalie, priimabaleriin/Rosalie, prima ballerina

KAIE KÕRB

KATI IVASTE

INGRID ITER

Montplaisir, premjäär/Principal dancer

VIESTURS JANSONS

JURI JEKIMOV

TOOMAS RÄTSEPP

Teemas, mille eest me võlgname tänu meie kuulsale kaasmaalase ühele kõige naiivsemale muinasjutule, sisaldub ainult seemneiva, millest on kasvanud fantaasiapinnases suurem taim, ning selline pildirida nagu "Vankumatu tinasõduri" armastus "Väikese baleriini" vastu saab teatrilava jaoks kõlblikuks ainult tänu katsumustele ja kiusatustele, mida neil armastajatel tuleb kogeda enne, kui nad ühte jääda saavad.

Selline väike romaan kuulub tegelikult unenägede muin maailma, maailma, mis on balleti jaoks väga sobiv raam, ning siin annavad sellele elu kaks last, õde ja vend, kelle kujutluses kangastub Anderseni muinasjutt elavates värvides. Võidakse öelda, et unenäos ei leidu seda loogilist konteksti, mis on vajalik teatrilavastuses - võin vaid vastata, et kui me suudaksime talletada ja tähele panna kõik, mis meist uneajal mööda hõljub, tõuseksid paljud inimesed voodist poetide, maalikunstnike või romaanikirjanikena.

Minu enda kujutluspildid võtavad balleti vormi: ma sooviksin, et see lihtne teos - nagu ka need muinasjutud, mis on mind inspireerinud - leiaks vastuvõtliku publiku, ning isegi kui lapsed sellest päriselt aru ei saa, loodan, et see lõbustab ja paelub nii lapsi kui ka täiskasvanuid.

August Bournonville

The title of this ballet is highly apt to tone down expectations we may have with regard to "dramatic action". The theme which we owe to one of the most naive fairy tales of our famous compatriot contains only the seed grain out of which a larger plant has grown on the soil of fantasy, and the succession of pictures, like *The Steadfast Soldier's* love to *The little Ballerina*, can only become fit for the stage through the temptations and trials which these two lovers have to go through before they can be united.

Such a small novel really belongs in the fairy world of dreams, a world which is the most suitable frame for the ballet, and it is here brought to life by two children, sister and brother, in whose imagination Andersen's fairy tale is pictured with live colours. One could say that the logic context which is necessary in a stage production, even in productions of the lightest kind, is not to be found in a dream where the images usually pass by in misty confusion - I can only reply that if we were able to keep and take note of everything that during our sleep floats by, many people would rise from their beds as poets, painters or novelists.

My own fantasy pictures take the shape of ballets; I wish that this unpretentious work - like the ingenious fairy tales which have inspired me - may find a receptive audience and even if the ballet is not fully understood by children, I wish that both children and adults may find entertainment and amusement in it.

August Bournonville

Sisu

I vaatus

On 1868. aasta Jõuluõhtu Londonis. Jenny ja Richard, õde ja vend mängivad paberist nukkudega teatrit. Jennyl on paberist baleriin ja Richardil tinasõdurid.

Tuleb Vanaema ja hakkab lastele raamatut lugema, muidugi Hans Christian Anderseni muinasjutte. Lapsed näevad kujutluses muinasjututegelasi: Saladuslik Kurg, Pöial-Liisi, Ööbik, Väike Merineitsi, Inetu Pardipoeg, kes on luigeks muutunud, Seakarjus, Une-Mati, Ingel ja Vari.

Lapsed jäävad magama. Vanaema muutub kauniks haldjaks. Ta loob suure paberteatri, kus on baleriin Rosalie ja sõdur Oscar. Ta elustab kauni baleriini ja sõduri ning noored armuvad. Vanaema-haldjas hoiatab, et nad ei saa enne kokku, kui nende armastus on proovi läbi teinud. Baleriin lahkub koos vanaema ja Jennyga. Sõdur jääb.

Saabuvad sõdurid. Neil on puhkeaeg, nad hakkavad täringumängu mängima ja kutsuvad Oscarit nendega ühinema, kuid ta keeldub. Mäng läheb ägedamaks, tekib võitlus, kuna keegi on sohki teinud ja atmosfäär muutub üsna jõhkraks. Tulevad tüdrukud kohalikust kõrtsist, pakuvad sõduritele juua, flirdivad. Järgneb üsna bakha-naalne stseen. Olivia, üks kõrtsipiigadest võrgutab Oscarit, kes on äärepealt lõksu langemas. Kuid sõduril õnnestub end siiski päästa ja koos teistega lahkuda.

II vaatus

Drury Lane'i Teatri fuajee Londonis. (See teater on tegelikult olemas.) Rosalie on saanud baleriiniks. Hetk enne etenduse algust harjutatakse stseene, mis laval tulemas on. Näeme Premjääri, näitejuht Sullivani, balletitüdrukuid, kostümeerijaid jt. Kelluke heliseb ja on aeg lavale minna. Premjäär avaldab Rosalie'le armastust, kuid saab eitava vastuse. Mees vihastab ja lahkub. Nüüd on näitejuht Sullivani kord Rosalie'le armastust avaldada. Rosalie kannatus on katkemas ja ta pöörab selja. Sullivanil on tegemist kahe inglise dändiga, Hawkinsi ja Bentoniga, kes samuti otsivad Roosalie'd. Sullivan viskab nad välja.

Jenny ja Vanaema on õnnelikud, et Rosalie'st on saanud staar. Oscar tuleb armastatut otsima. Vanaema käseb tal veel oma aega oodata. Kõik lahkuvad ja näeme seda, mis toimub laval.

Rosalie'l on tõeline menu olnud. Benton ja Hawkins tulevad kingitustega. Rosalie on meelitatud kalliskividest, kuid taipab alles hetke pärast, et ta austajad tahavad midagi enam kui tema kaunist tantsu imetleda. Ta vihastab tõsiselt ja annab kõik kingitused tagasi. Benton ja Hawkins on segaduses, süüdistavad teineteist ja hakkavad püstolitega duelli pidama. Sel hetkel tuleb trupp tagasi, tõlgendab stseeni omamoodi ja Rosalie visatakse teatrist välja. Kõik lahkuvad, ainult Rosalie osutub teatris luku taga olevaks. Teatris puhkeb tulekahju (see teater tõepoolest põles umbes sel ajal). Oscar tuleb Rosalie'd päästma kui tütarlaps on juba nõrkemas.

Vanaema-haldjas õnnitleb Rosalie'd ja Oscarit, kuna nad on kiusatustele vastu pannud. Armastajad lähevad teatrisse tagasi. Richard ja Jenny ärkavad. Selgub, et nad nägid sama und. Nad jutustavad Vanaemale, kuidas viimane oli kaunis haldjas, kuid vanaema ei võta juttu tõsiselt. Ta käseb lastel riietuda. Minnakse alumisele korrusele, kus algab suur Jõulupidu.